

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Contra nouos et veteres errores: defendet Martinus Lutherius, has
positio[n]es sequentes, in studio Lipsen[si]

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Meritū passionis Christi, non esse thesaurū Ecclesiæ, ex quo dē- x.
tur indulgentiæ: quia veritati & apostolicis decretis cōtrariū rega-
mus, sicut clauē esse thesaurum ecclesiæ, imperitissimū opinamur.
Meritū quoq; sanctorū nos adiuuari pie credimus.

Dicere, indulgentias nō expedire, est error, dicere itē, indulgētias xi.
esse viciū aliquod opis, quo ipm minus valeat, error est pessimus.
Quare & hūc errare sentim⁹, qui dicit, se teneri i probare indulgētias,
quia dñs dicat: ppter me deleo iniquitates, non propter pecunias.

Papam non posse remittere pœnam, pro peccato debitā, p indul- xii.
gētias, error. Immo erroneū est, eū nō posse absoluerē a pœnis anias
in purgatorio existētes. Oim aut maxie nō recipim⁹: qđ morituri,
infirmi, legitime pediti, nō crimina publica hñtes, indulgētis nō egeant.

Rhomanā Ecclesiā non fuisse superiorē alijs ecclesijs ante tem- xiiij.
pora Syluestri, negamus. Sed eum, qui sedem beatissimi Petri habuit
& fidē, successorē Petri & vicariū Christi generalē semp agnouim⁹.
Cōtraxim⁹ quo ad fieri pōt ppositiones, & has paucas accepimus,
& q̄ alia ab his pendeant.

Contra novos et veteres errores: defendet

Martinus Lutherus, has positiōes sequentes, in studio Lipsen: m
Cotidie peccat omis hō, sed & cotidie pœnitet: docēte Christo: i.
Pœnitentiā agite. Excepto vno nouo quodā iusto, qui pœnitentiā non
idiger. cū etiā palmites fructiferos cotidie purget agricola celestis.

In bono peccare hoiem, & peccatū veniale, nō natura sua, sed dei ii.
misericordiā solū esse tale. aut i puero post baptismū peccatū rema-
nens, negare. hoc est, Paulum & Christum semel conculcare.

Qui opus bonū aut pœnitentiā, a p̄lōg detestatiōe, ante dilecti- iii.
onē iustitiæ incipi, nec i eo peccari, asserit, hūc inter Pelagianos hæ-
reticos nūerā. Sed & cōtra sacrū suū Aristotelē desipere, pbam⁹.

Deus mutat pœnā æternā in t̄palē, scz crucis portādā. cui⁹ Ca- iiiij.
nonēs aut sacerdotes, nec statuēdæ, nec auferēdæ, habēt vilā p̄tatem.
quāq; id ab adulatorib⁹ noxqs seducti, p̄sumere possint.

Quilibet sacerdos debet absoluerē pœnitētē a pœna & culpa, aut v.
peccat. æque peccat supior p̄lat⁹, si occulta sine causa referuat ra-
tionabilissima, quantūlibet vsus Ecclesiæ, idest, adulatorg, resistit.

Fortē satisfaciūt anīæ in purgatorio p peccatis. Sed quod deus vi.
a morituro plus, q̄ voluntariā mortem requirat, vanissima temerita-
te asseritur, quia nullis modis potest probari.

Neq; quid fides, neq; quid cōtritiō, neq; quid liberū arbitriū sit, viij.
P iij

ostendit se nosse, qui lib: a: b: actū, siue bonorū, siue malorū dñi esse
balbutit, aut non sola fide verbi, quem iustificari, aut fidem non tolli
quolibet crimine, somniat.

vij. Veritati & rationi cōtrarium est quidē, inuite morientes, deficere
in charitate, ideoq; pati horrorem purgatorij, modo veritas & ratio
sit idem, quod opinio Theologistarum.

ix. Animas in purgatorio esse certas de salute sua, nec gratiā in eis
augeri, scimus a theologis asseri, sed miramur doctissimos viros,
quod huius fidei suæ rationē, nec stultæ verisimilē, reddere possunt.

x. Meritū Christi esse thesaurum Ecclesiæ, & sanctorū meritis iu-
uari, certum est. Esse autem thesaurum indulgentiarū, nemo, nisi cœ-
lus adulator, extrauagantes a veritate, et fictæ quædā Ecclesiæ pra-
xes aut vsus, simulant.

xi. Dicere, indulgētiās esse bonum Christiano, est insanire, sunt em̄
verissime operis boni viciū, et improbāre indulgētiās debet Chris-
tianus, ob abusum, quia domin⁹ dicit: Propter me deleo iniquitates
tuas, non propter pecunias.

xij. Papam posse remittere omnē pœnam pro peccatis debitam, hu-
ius & futuræ vitæ, & quod indulgētiæ profint non criminosis,
somniaut secure indoctissimi sophistæ, & pestiferi adulatores, non
tamen vel nutu possunt ostendere.

xij. Romanam Ecclesiam esse omnibus alijs superiorem, probatur
ex frigidis, Ro: Pont: decretis, intra cccc. annos natis, cōtra quæ sunt
historiæ approbatæ M c annorum, textus scripturæ diuinæ, et de-
cretum Niceni Concilij, omnium sacratissimi.

Subscriptas Conclusiones, Andreas Carolostadius, aduersus domi-
num Ioannem Eccium defendet Lipsiæ, die xxvij.

Iunij, M. D. XIX.

i. Cū D. Ioan: inficiat omnē oim fidelij vitā, esse penitentiā, aut pœni-
tudinē indigā, Iudæus est, sub Christiana pelle, occlamas, si iustus
dei filius est, descēdat de Cruce, nescitq; hāc vitā, diē crucis p̄cedere.

ij. Paralogizat itidem sic. Vita fidelium, non exprimit pœnitentiā
sacramentum, ergo non pœnitentiā.

Vt dñi Ioannis eliciatur scientia, sustinebitur & hæc.

ij. Omnis fidelij vita habet pœnitentiā sacramentalē, quā cōiectus
ralibus circūstancijs ex Cypriano & Bernhardo sum assecutus.

iiij. Dominus Ioānes mirū ducit, quod de pœnitentiā p̄cepta, me etā
stulerim, ad pœnitentiā, quæ flagella & pœnas patit, sed nō mirat pœ-
nitentiā p̄phetā, in flagella & dolores paratū, nec sese, ignorantē sese.